Dosarul nr. 4r-4405/2024 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-22062727-02-4r-15102024 Judecător: Djeta Chistol

D E C I Z I E
în numele Legii

23 iunie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele completului, judecător Oxana Robu
Judecătorii Olga Cojocaru și Vladislav Schibin

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al I.G.P., Cebotari Nicolae declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 11 octombrie 2022 în cauza contravenţională în privinţa lui Terzi Nicolae Simion, învinuit în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, pentru aplicarea prevederilor art. 36 alin. (2) Cod contravenţional,

Procedura de citare legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Potrivit Procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI04834074 din 26.04.2022, întocmit de către agentul constatator al INSP al IGP - Cebotari Nicolae, se indică că la 26.04.2022, ora 01:01, deplasîndu-se în mun. Chişinău, com. Budeşti, traseul M5, km 274-275, în localitate şi în raza indicatorului rutier 3.27 din RCR, la volanul mijlocului de transport de marcă Toyota de model Prius cu n/î *****, cet. Terzi Nicolae a depăşit limita de viteză pe sectorul dat de drum cu 13 km/h, deplasându-se cu o viteză de 63 km/h.

Fapta contravențională a fost încadrată în temeiul art. 236 alin.(1) Cod contravenţional. Totodată, odată cu constatarea faptului acumulării a 15 puncte de penalizare dosarul contravenţional în cauză a fost expediat în instanţa de judecată pentru soluţionarea concomitentă şi a chestiunii privind aplicarea prevederilor art. 36 alin. (2) Cod contravenţional.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 11 octombrie 2022, s-a încetat procesul contravenţional pornit de către agentul constatator al INSP al IGP, Cebotari Nicolae, în privinţa lui Terzi Nicolae, în baza art. 236 alin. (1) Cod

contravenţional, pe motivul lipsei faptului contravenţiei. S-a respins propunerea privind aplicarea prevederilor art. 36 alin. (2) Cod contravenţional în privinţa lui Terzi Nicolae, ca fiind neîntemeiată.

La data de 09 octombrie 2024 hotărîrea nominalizată a fost atacată cu recurs de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP - Cebotari Nicolae prin care solicită examinarea recursului, adoptarea unei decizii privind casarea integrală a hotărârii instanţei de fond cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În susținerea recursului se invocă, că de către agentul constator au fost respectate normele procesuale şi materiale, inclusiv a prezentat probele acumulate în cadrul dosarului contravenţional intentat împotriva cet. Terzi Nicolae.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Analizând şi apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale şi prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravenţional, după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a *cauzelor Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit

procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Instanța de recurs reține că prin decizia de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI04834074 din 26.04.2022, cet. Terzi Nicolae a fost sancţionat contravenţional, incriminându-i-se săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional, iar conform procesului-verbal cu privire la contravenţie, în acţiunile persoanei a fost reţinut faptul că la 26.04.2022, ora 01:01, deplasîndu-se în mun. Chişinău, com. Budeşti, traseul M5, km 274-275, în localitate şi în raza indicatorului rutier 3.27 din RCR, la volanul mijlocului de transport de marcă Toyota de model Prius cu n/î *****, cet. Terzi Nicolae a depăşit limita de viteză pe sectorul dat de drum cu 13 km/h, deplasându-se cu o viteză de 63 km/h.

Conform prevederilor art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În temeiul prevederilor art. 7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. în cazul dat. instanța consideră că vinovăția petiționarului n-a fost dovedită, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe întru confirmarea faptului comiterii contravenției. Astfel, doar procesul - verbal de contravenție nu poate fi considerată o probă concludentă și pertinentă întru confirmarea vinovăției făptuitorului.

Colegiul penal reiterează că conform art. 375 Cod Contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Articolul 425 alin. (1) și (2) Cod Contravențional prevede că, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, Ia constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul - verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice ș: medico-legale, raportul de expertiză.

Subsecvent celor enunţate Colegiul penal conchide că, prima instanţă justificat şi întemeiat a apreciat că la caz, agentul constatator n-a prezentat careva probe concludente şi pertinente ce ar confirma faptul comiterii de către cet.Terzi Nicolae a contravenţiei imputate, nu sunt probe ce confirmă vinovăţia ultimului în comiterea contravenţiei care i se impută.

Or, agentul constatator, în calitate de exponent al autorității de stat, la înaintarea unor acuzații de natură penală, în accepțiunea extinsă, urmează să administreze probe în acest sens, care la un terț neinteresat să înlăture orice dubii de imparțialitate bazate doar pe simpla constatare consemnată în procesul-verbal cu privire la contravenție.

În aceeași ordine de idei este relevant faptul, că întru susţinerea vinovăţiei înaintate cet.Terzi Nicolae, agentul constatator deși a anexat la materialul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie, copia foto și copia buletinului metrologic, acestea nu confirmă fără dubiu vinovăția persoanei în a cărei privință a fost întormit procesul verbal contravențional în comiterea faptei imputate, or corect instanța de fond a reținut că din copia foto anexată nu este clar ce automobil este captat şi cu ce număr de înmatriculare, ultimul fiind desluşit doar parţial, ceea ce împiedică stabilirea circumstanţelor expuse în procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI04834074 din 26.04.2022.

De asemenea, instanța de recurs apreciază întemeiată și concluzia instanței de fond prin care atestă lipsa la materialele cauzei a înregistrării video consemnată la rubrica ”mijloace tehnice” și certificatul permisiv de a utiliza mijloacele tehnice speciale cu ajutorul căruia a şi fost stabilită fapta imputată cet. Terzi Nicolae, ceea ce denotă că, probele prezentate la caz nu pot fi puse la baza învinuirii aduse făptuitorului.

Prin urmare argumentele invocate în recursul agentului constatator se resping ca nefondate, or de către agentul constatator nu au fost acumulate careva probe care ar fi demonstrat comiterea de către Terzi Nicolae a contravenţiei imputate.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței, 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)..

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea

unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței, 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30).

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod Contravențional.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra acuzației aduse făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.236 alin. (1) Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CoEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Cercetând argumentele recurentului, se constată că, agentul constatator nu a motivat în cererea de recurs care este motivul și temeiul legal al casării hotărîrii primei instanțe,

or un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată nu poate constitui temei de casare acesteia.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de respinge ca nefondat recursul declarat de către agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Cebotari Nicolae și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 11 octombrie 2022.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge, ca nefondat, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Cebotari Nicolae și menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 11 octombrie 2022 în cauza contravențională în privinţa lui Terzi Nicolae Simion pe învinuirea în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional.

Decizia este irevocabilă

Președintele completului, judecător: Oxana Robu

Judecător Olga Cojocaru

Judecător Vladislav Schibin

Notă: În temeiul art. 339 alin.(8) Cod de procedură penală și în conformitate cu Dispoziția președintelui-interimar al Curții de Apel Chișinău nr.1 din 11 ianuarie 2024, avînd în vedere, că prin Hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii din 20 iunie 2025 a fost aprobat raportul de nepromovare a evaluării externe de către judecătorul Oxana Robu, în locul președintelui ședinței, care a participat la judecarea cauzei și deliberarea asupra deciziei, vicepreședintele-interimar al Curții de Apel Centru, Alexandru Spoială a semnat decizia motivată.

Vicepreședintele-interimar
al Curții de Apel Centru Alexandru Spoială